

Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

ДИСТАНЦИОННО ОБУЧЕНИЕ

Бакалавърска програма

Специалност „.....”

РЕФЕРАТ

по дисциплината „Логистика”

ТЕМА: Логистика и зелени технологии

Разработил:

/...../

Преподавател:

/...../

БОТЕВГРАД

2013

❖ Увод

Логистиката е в основата на съвременните системи за транспорт. Процесът на логистика включва организацията и контрола на движение на товарите, което се осъществяват с помощта на напредналите технологии. Логистиката се е превърнала в едно от най-важните достижения в транспортната индустрия. "Зелените технологии" от своя страна са ключово понятие, свързано с набор от екологични мерки и обикновено се считат за положителен феномен. „Зелените технологии” са въведени в опит за установяване на съвместимост на индустрията с околната среда, и по този начин, както и логистиката са нещо, което е от полза. Когато се съберат двете понятия, те предполагат екологосъобразен и ефикасен транспорт и дистрибуционна система. Терминът „зелена логистика” е широко обсъждан и се разглежда от мнозина като крайно желателен за въвеждане.

Подобно на много други области на човешката дейност, идеята за „зелена” логистика става основополагаща в транспортната индустрия в края на 1980 г. и началото на 1990 г. Тя се ражда в резултат на нарастващото осъзнаване на проблемите на околната среда. Докладът на Световната комисия по околната среда и развитие (1987 г.) поставя устойчивостта на околната среда като цел на международните действия и по този начин дава значителен тласък на „зелените” въпроси в политическото и икономическо пространство. Транспортният отрасъл е с голям принос за влошаването на околната среда чрез своите логистични средства, инфраструктура и трафик (Vanister и Button 1993; Whitelegg 1993). Бъдещето развитие в областта на логистиката се възприема от мнозина като възможност за логистиката да придобие „по-екологичен вид”.

❖ Преходът от логистика към „зелена” логистика

Съвременната логистиката се състои от няколко основни елемента и действия, които трябва да бъдат осъществявани последователно и да бъдат комбинирани адекватно, за да се постигне оптимална логистика. Тази „оптималност” може да се изрази под формата на икономии на разходи, време или под формата на енергийни спестявания. Съвременните средства за транспорт, оборудване, модерни складове и концепции като „just-in-time” (“точно-на-време”) и “door-to-door” (“от-врата-на-врата”) са ключови елементи на съвременната логистика. Комбинирането на всички елементи е въпрос на управление на веригата за доставки, която започва с производството и завършва на рафта на търговеца на дребно. Това е традиционната концепция за логистиката, която се стреми да организира дистрибуцията напред във времето. С развитието на процесите, свързани с опазване на околната среда и нуждата от внедряване на рециклирането, се появява напълно нов

подсектор на логистиката: обратната логистика. Тя се състои от „обратна“ дистрибуция и включва транспорт на използваните материали и транспортирането на отпадъците.

Логистиката е един от най-важните конкурентни фактори в развитите страни. Ето защо модерната логистика се насочва все повече към по-претенциозните потребители и потребителите на крайни стоки. Следователно, логистиката е под постоянен натиск да търси нови начини за оптимизация и постигане на удовлетвореност на клиентите. Обратната логистика е един от резултатите от нарасналите изисквания и потребности на различните нива на обществото. Натискът на природозащитниците става много силен преди две десетилетия, тъй като влошаването на околната е очевидно посредством киселинните дъждове и глобалното затопляне.

В началото на 1990 г. обратната логистика става обществено задължение в развитите страни. Експерти в областта на логистиката извършват множество различни проучвания, доклади и становища през този период. Именно Tanja¹ и Murphy² излагат своето мнение как въпросите на околната среда могат да бъдат включени в сектора на логистиката. Тази нова концепция е била включена чрез внедряване на логистиката в сектора за събиране на отпадъци и в процеса на рециклиране.

Основните действия в края на деветдесетте години включват обратната логистика като равноправен елемент на цялостната логистика. Още повече, че това се превръща в изходната точка на развитие на зелената логистика, което е дори по-широко понятие от обратната логистика. Обратната логистика включва процесите на преместване и транспортиране на отпадъци от страна на потребителите към заводите за рециклиране. Общите дейности, включени в обратната логистика могат да бъдат разделени в четири основни групи: 1. събиране; 2. процеси на инспекция, подбор и сортиране; 3. преработка; и накрая 4. преразпределение;³. Зелената логистика се занимава и с въпросите на околната среда като замърсяването и влошаването на околната среда, причинени от неправилни логистични процеси и използването на стари и неекологични транспортни технологии⁴. В сравнение с линейната икономична алтернатива, производителите ще са изправени пред допълнителни задачи като възстановяване и преработка на вторични материали. По този начин, допълнителното координиране на веригата за обратни доставки на фазата на

¹ Tanja P.T.: A decrease in energy use by logistics: a realistic opportunity?, European Conference of Ministers of Transport: Freight Transport and the Environment, Brussels, Belgium, 1991, pp. 151-165.

² Murphy, P., Poist, R. F., Braunschweig, C. D.: Management of Environmental Issues in Logistics: current status and future potential. Transportation Journal, 1994, pp. 48-56.

³ de Brito, M. P., Dekker, R.: A framework for reverse logistics, Reverse logistics – Quantitative Models for Closed-Loop Supply Chains, Springer, Berlin, 2004, pp. 3-29.

⁴ Blumberg, D. F.: Reverse logistics and closed loop supply chain processes, Taylor & Francis, New York, 2004.